

Arrest

nr. 279 546 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in het kader van uw zevende verzoek om internationale bescherming heeft u de Eritrese nationaliteit en bent u geboren op 11 oktober 1987 te Asmara, Eritrea.

Op de leeftijd van 1 jaar verhuisden uw ouders naar Addis Abeba, Ethiopië, het land waar u steeds heeft gewoond, tot uw vlucht uit Ethiopië in augustus 2010. U kwam aan te België op 14 maart 2011 en diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties op 15 maart

2011. Op 26 oktober 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV), die de beslissing van het CGVS bevestigde op 28 februari 2012, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde. U ging tegen deze beslissing van de RvV niet in beroep bij de Raad van State.

Op 18 december 2014 diende u een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. Het CGVS nam op 21 januari 2015 volgende beslissing: weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing niet in beroep bij de RvV.

Op 7 december 2016 diende u een **derde verzoek om internationale bescherming** in. U herhaalde in het kader van uw derde aanvraag uw problemen die u in Ethiopië heeft gekend. Daarnaast legde u enkele foto's neer van betogingen in Brussel gericht tegen het Ethiopische regime waarop u afgebeeld staat. Tot slot legde u nog enkele algemene rapporten neer die de (veiligheids)situatie in Ethiopië beschrijven, alsook een brief opgesteld door de organisatie 'Gave Veste', een christelijke organisatie die zich inzet voor vluchtelingen, waarin vermeld wordt dat ze geloven dat u daadwerkelijk van Eritrea afkomstig bent en dat u bijgevolg niet kan terugkeren naar dit land aangezien er een dictatoriaal regime aan de macht is. Het CGVS nam op 23 maart 2017 volgende beslissing: weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 21 april 2017 diende u een **vierde verzoek om internationale bescherming** in. In het kader van uw vierde aanvraag herhaalde u uw problemen die u in Ethiopië heeft gekend. U herhaalde dat u niet kan terugkeren naar Ethiopië en dat u bijgevolg hulp nodig heeft. U verwees tot slot naar de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië. Het CGVS nam op 18 mei 2017 volgende beslissing: weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 30 augustus 2017 diende u een **vijfde verzoek om internationale bescherming** in. In het kader van deze vijfde aanvraag herhaalde u nogmaals de problemen die u in Ethiopië gekend heeft en herhaalde u dat u aan betogingen in Brussel heeft deelgenomen die gericht waren tegen het Ethiopische regime. U gaf aan geen nieuwe documenten in uw bezit te hebben om uw vijfde aanvraag te staven. U verklaarde dat uw situatie in België erg slecht is en dat u daarom een nieuw verzoek om bescherming had ingediend. Het CGVS nam op 16 november 2017 volgende beslissing: weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 4 november 2020 diende u een **zesde verzoek om internationale bescherming** in. In het kader van uw zesde verzoek legde u een Eritrese geboorteakte neer, op uw naam, opgesteld op 22 januari 2020 te Asmara, met als doel uw (Eritrese) identiteit aan te tonen. Daarnaast verwees u naar de problemen die in het kader van uw eerdere aanvragen had aangehaald (en die zich in Ethiopië afspeelden). U verklaarde dat u uw geboorteakte verkregen had via uw broer die in Asmara woont en die u een jaar geleden contacteerde. Uw broer bezorgde u vervolgens uw aangevraagde geboorteakte per post. Het CGVS verklaarde het door u ingediende zesde verzoek **ontvankelijk** op 29 oktober 2020 op basis van het nieuwe element dat u had neergelegd, met name uw Eritrese geboorteakte. U legt geen andere documenten neer ter staving van uw zesde aanvraag. Op 3 februari 2021 nam het CGVS volgende beslissing: weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na onderzoek door het CGVS bleek immers dat tonen dan de door u neergelegde geboorteakte niet authentiek was en als vals beschouwd kon worden. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 16 december 2021 diende u een **zevende verzoek om internationale bescherming** in. In het kader van uw zevende verzoek haalt u aan dat u de beslissing in het kader van uw zesde verzoek niet ontvangen heeft. U legt geen nieuwe documenten, noch elementen voor, maar haalt aan dat u uw huidige precare situatie in België wil uitleggen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. Zo blijft u erbij dat u de Eritrese nationaliteit bezit en herhaalt u louter uw beweerde problemen in Ethiopië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In het kader van uw zesde verzoek – waarnaar u ook verwijst in het kader van uw zevende verzoek – werd voorts ook beoordeeld dat de door u voorgelegde (Eritrese) geboorteakte – die u via uw broer in Eritrea zou verkregen hebben – niet authentiek bleek te zijn. De door u voorgelegde geboorteakte werd voorgelegd aan de onderzoeksdienst van het CGVS ('Cedoca') met de vraag om de echtheid van het document na te gaan. In een antwoord – na een uitgevoerd onderzoek – (zie COI Case, Eri2020-001, dd. 24 november 2020, toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier) formuleert deze onderzoeksdienst dat de door u neergelegde akte niet authentiek is volgens enkele door hen geraadpleegde bronnen. Cedoca bezorgde het geanonimiseerde document onder meer aan het team Onderzoek en Expertise Documenten, directie Dienstverlenen, Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van het Nederlandse ministerie van Veiligheid en Justitie. Deze Nederlandse overheidsdienst is bevoegd voor, en heeft een uitgebreide expertise op het vlak van de verificatie van buitenlandse identiteitsdocumenten. Op 12 november 2020 ontving Cedoca per e-mail een antwoord van een werknemer van deze dienst – een deskundige A Documentonderzoek, Bureau Documenten, ministerie van Veiligheid en Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In het antwoord van het Bureau Documenten wordt meegedeeld dat de geboorteakte als vals beoordeeld wordt. Volgens hun bevindingen wijken de verschijningsvorm, opmaak en afgifte af. Zo zijn onder meer de twee stempels vals, laten zij verder weten. Ook andere geraadpleegde bronnen wijzen op enkele afwijkingen op de door u neergelegde akte in vergelijking met andere authentieke geboorteaktes. Zo wijkt de handtekening van de bevoegde ambtenaar af van de handtekening van diezelfde Eritrese ambtenaar op de authentieke aktes. Andere bronnen geven dan weer duidelijk aan dat het onmogelijk is voor een Eritrese burger in het buitenland om een dergelijke geboorteakte in Asmara op te vragen zonder te passeren via de Eritrese ambassade van het land waar hij of zij verblijft. U maakt nochtans op geen enkel moment gewag van contactname met de Eritrese ambassade in België. **De bevindingen en vaststellingen die volgden uit het gevoerde onderzoek door het CGVS toonden dan ook aan dat de door u neergelegde geboorteakte niet authentiek was en als vals kon beschouwd worden.** Het door u neergelegde document slaagde er dan ook niet in uw beweerde Eritrese nationaliteit aan te tonen – de nationaliteit die als ongeloofwaardig werd beschouwd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. De ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese nationaliteit blijft bijgevolg behouden.

Verder moet worden vastgesteld dat uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere verzoeken reeds hebt uiteengezet, met name dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omwille van de problemen die uw vriend kende in Ethiopië. De beweerde problemen met uw vriend in Ethiopië werden echter reeds in het kader van uw eerste verzoek uitvoerig besproken, beoordeeld en als ongeloofwaardig beschouwd. Uit het administratief dossier blijkt bijgevolg dat u naar aanleiding van uw zevende verzoek om internationale bescherming louter herhaalt en louter verwijst naar asielmotieven die u in het verleden reeds heeft uiteengezet en die dus reeds werden beoordeeld. In het kader van

uw eerste aanvraag haalde u namelijk aan dat uw vader gedepoteerd werd naar Eritrea, uw Ethiopische partner gearresteerd werd en in de gevangenis zit te Ethiopië, dat u voor uw vertrek uit Ethiopië documenten onttremdde van uw werkgever (die mogelijks beschadigend zouden zijn voor de Ethiopische autoriteiten) en aan uw partner bezorgde, en u omwille van deze redenen ook gezocht wordt door Ethiopische autoriteiten. Zoals hierboven reeds aangehaald werd de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas reeds betwijfeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming en brengt u geen nieuwe elementen aan in het kader van uw huidige verzoek die deze beoordeling kan wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 (“VLUCHTELINGENCONVENTIE”)

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6/2 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN”.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of

voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoekster houdt vast aan haar initiële asielrelaas.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. Zo blijft u erbij dat u de Eritrese nationaliteit bezit en herhaalt u louter uw beweerde problemen in Ethiopië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In het kader van uw zesde verzoek – waarnaar u ook verwijst in het kader van uw zevende verzoek – werd voorts ook beoordeeld dat de door u voorgelegde (Eritrese) geboorteakte – die u via uw broer in Eritrea zou verkregen hebben – niet authentiek bleek te zijn. De door u voorgelegde geboorteakte werd voorgelegd aan de onderzoeksdienst van het CGVS (‘Cedoca’) met de vraag om de echtheid van het document na te gaan. In een antwoord – na een uitgevoerd onderzoek – (zie COI Case, Eri2020-001, dd. 24 november 2020, toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier) formuleert deze onderzoeksdienst dat de door u neergelegde akte niet authentiek is volgens enkele door hen geraadpleegde bronnen. Cedoca bezorgde het geanonimiseerde document onder meer aan het team Onderzoek en Expertise Documenten, directie Dienstverlening, Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van het Nederlandse ministerie van Veiligheid en Justitie. Deze Nederlandse overheidsdienst is bevoegd voor, en heeft een uitgebreide expertise op het vlak van de verificatie van buitenlandse identiteitsdocumenten. Op 12 november 2020 ontving Cedoca per e-mail een antwoord van een werknemer van deze dienst – een deskundige A Documentonderzoek, Bureau Documenten, ministerie van Veiligheid en Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In het antwoord van het Bureau Documenten wordt meegedeeld dat de geboorteakte als vals beoordeeld wordt. Volgens hun bevindingen wijken de verschijningsvorm, opmaak en afgifte af. Zo zijn onder meer de twee stempels vals, laten zij verder weten. Ook andere geraadpleegde bronnen wijzen op enkele afwijkingen op de door u neergelegde akte in vergelijking met andere authentieke geboorteaktes. Zo wijkt de handtekening van de bevoegde ambtenaar af van de handtekening van diezelfde Eritrese ambtenaar op de authentieke aktes. Andere bronnen geven dan weer duidelijk aan dat het onmogelijk is voor een Eritrese burger in het buitenland om een dergelijke geboorteakte in Asmara op te vragen zonder te passeren via de Eritrese ambassade van het land waar hij of zij verblijft. U maakt nochtans op geen enkel moment gewag van contactname met de Eritrese ambassade in België. De bevindingen en vaststellingen die volgden uit het gevoerde onderzoek door het CGVS toonden dan ook aan dat de door u neergelegde geboorteakte niet authentiek was en als vals kon beschouwd worden. Het door u neergelegde document slaagde er dan ook niet in uw beweerde Eritrese nationaliteit aan te tonen – de nationaliteit die als ongeloofwaardig werd beschouwd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. De ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese nationaliteit blijft bijgevolg behouden.

Verder moet worden vastgesteld dat uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere verzoeken reeds hebt uiteengezet, met name dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omwille van de problemen die uw vriend kende in Ethiopië. De beweerde problemen met uw vriend in Ethiopië werden echter reeds in het kader van uw eerste verzoek uitvoerig besproken, beoordeeld en als ongeloofwaardig beschouwd. Uit het administratief dossier blijkt bijgevolg dat u naar aanleiding van uw zevende verzoek om internationale bescherming louter herhaalt en louter verwijst naar asielmotieven die u in het verleden reeds heeft uiteengezet en die dus reeds werden beoordeeld. In het kader van uw eerste aanvraag haalde u namelijk aan dat uw vader gedeporteerd werd naar Eritrea, uw Ethiopische partner gearresteerd werd en in de gevangenis zit te Ethiopië, dat u voor uw vertrek uit Ethiopië documenten ontvreemde van uw werkgever (die mogelijks beschadigend zouden zijn voor de Ethiopische autoriteiten) en aan uw partner bezorgde, en u omwille van deze redenen ook gezocht wordt door Ethiopische autoriteiten. Zoals hierboven reeds aangehaald werd de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas reeds betwijfeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming en brengt u geen nieuwe elementen aan in het kader van uw huidige verzoek die deze beoordeling kan wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het zevende verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen nationaliteit en vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonde in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoekster verwijt verweerder dat, ondanks dat de termijn van tien werkdagen zoals voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoekster mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus niet langer worden besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster kan in dit betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. De Raad wijst er in dit kader op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat noch één van de voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet noch enig ander wetsartikel voorziet in een sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende volgend verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling en met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoekster toont, waar zij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder in het geheel niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoekster evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het

bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoekster toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoekster verder niet worden gevolgd waar zij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verweerder te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

Verzoekster kan evenmin worden gevolgd waar zij verweerder verwijt dat zij niet opnieuw werd gehoord en waar zij tracht te laten uitschijnen dat verweerder ertoe gehouden zou zijn om, wanneer de commissaris-generaal ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet te motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd.

Verzoekster gaat met dit betoog immers voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van verweerder om verzoekster niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoekster ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat verweerder bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Daarenboven had verzoekster ook de kans om verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende informatie en stukken te verstrekken inzake haar verzoek om internationale bescherming middels het onderhavige verzoekschrift en heeft zij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut. Verzoekster laat daarbij blijkens een lezing van het verzoekschrift echter na om ook maar enige bijkomende verklaring af te leggen, enige dienstige toevoeging te doen en/of nieuwe stukken of informatie aan te reiken.

Verzoekster toont, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan dat of waarom verweerder haar *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Zij duidt ook niet concreet wat zij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont zij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Waar zij aangeeft het oneens te zijn met de redenen waarom haar vorige verzoek om internationale bescherming werd geweigerd, haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar Eritrese identiteit op algemene wijze herhaalt en stelt vast te houden aan deze verklaringen en asielmotieven, dient immers

erop te worden gewezen dat verzoekster haar onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens haar eerdere verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordelingen. Verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming maakte het voorwerp uit van arrest nr. 75 937 van 28 februari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoekster diende tegen het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Wat betreft verzoeksters tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen telkenmale een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag. Verzoekster ging tegen deze beslissingen niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoekster diende ook een zesde verzoek om internationale bescherming in en legde hierbij haar Eritrese geboorteakte neer en verwees naar de problemen die zij in het kader van haar eerdere aanvragen had aangehaald (en die zich in Ethiopië afspeelden). Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam vervolgens de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Verder blijkt dat verzoekster *in casu* en gedurende het gehele verloop van haar huidige, zevende verzoek om internationale bescherming, dit in tegenstelling met wat zij meermaals tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, geen bijkomende verklaringen heeft afgelegd of aflegt die en evenmin enig nieuw of bijkomend stuk of document heeft voorgelegd of voorlegt dat een ander licht zou kunnen werpen op de gedane beoordeling in het kader van haar eerdere verzoeken om internationale bescherming. Zij vergenoegde en vergenoegt zich er in dit kader namelijk toe eenvoudigweg te verwijzen naar de eerder door haar aangevoerde problemen en verklaringen inzake haar nationaliteit. Hiermee kan zij bezwaarlijk volstaan om de reeds eerder vastgestelde, kennelijke ongeloofwaardigheid van deze elementen te herstellen.

Waar zij kritiek uit op de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van haar Eritrese geboorteakte in het kader van haar zesde verzoek om internationale bescherming en desbetreffend algemene informatie bij het verzoekschrift voegt, merkt de Raad op dat zij tegen deze beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen beroep aantekende bij de Raad, waardoor deze beslissing als vaststaand moet worden beschouwd.

De Raad is immers niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekster werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF